Legământul și planul

Studiul 10, Trimestrul 3, 30 August - 5 Septembrie, 2025

Sabat după-amiază, 30 August

De memorat:

Moise a venit şi a spus poporului toate cuvintele Domnului şi toate legile. Tot poporul a răspuns într-un glas: „Vom face tot ce a zis Domnul.” — Exod 24:3

„Aceste promisiuni ale lui Dumnezeu către poporul Său erau condiționate de ascultarea lor. Dacă ei L-ar fi slujit pe Domnul cu toată inima, El ar fi făcut lucruri mari pentru ei. După ce

Moise a primit poruncile de la Domnul și le-a scris pentru popor, împreună cu promisiunile condiționate de ascultare, Domnul i-a spus: „Vino înaintea Domnului, tu, Aaron, Nadab, Abihu și șaptezeci dintre bătrânii lui Israel, și închinați-vă de departe. Numai Moise se va apropia de Domnul; ei nu se vor apropia, nici poporul nu va urca cu el. Moise a venit și a spus poporului toate cuvintele Domnului și toate judecățile; și tot poporul a răspuns cu o singură voce și a zis: „Vom face toate cuvintele pe care le-a spus Domnul.” 3SG 270.1

„Moise scrisese – nu cele zece porunci, ci judecățile pe care Dumnezeu voia ca ei să le păzească și făgăduințele, cu condiția ca ei să asculte de El. El a citit acestea poporului, iar ei s-au angajat să asculte toate cuvintele pe care Domnul le spusese. Moise a scris apoi angajamentul lor solemn într-o carte și a adus jertfă lui Dumnezeu pentru popor. «A luat cartea legământului și a citit-o în fața poporului; și ei au zis: Tot ce a zis Domnul vom face și vom fi ascultători. Moise a luat sângele și l-a stropit pe popor și a zis: Iată sângele legământului pe care Domnul l-a încheiat cu voi cu privire la toate aceste cuvinte.» Poporul și-a repetat angajamentul solemn înaintea Domnului de a asculta tot ce El spusese și de a fi ascultători.” 3SG 270.2

Duminică, 31 August

Cartea și sângele

Studiază Exodul 24:1-8. Ce rol joacă citirea Cuvântului lui Dumnezeu și stropirea cu sânge în ratificarea legământului dintre Dumnezeu și poporul Său?

După ce a stropit altarul cu sângele jertfelor, Moise „a luat cartea legământului și a citit-o în fața norodului”. În felul acesta, condițiile legământului au fost în mod solemn repetate și toți erau liberi să aleagă fie să asculte, fie să nu asculte de ele. Ei făgăduiseră de la început să asculte de vocea lui Dumnezeu, dar de atunci ei au auzit Legea Sa vestită, iar principiile ei au fost deslușite cu amănunțime, pentru ca să poată înțelege cât de mult cuprinde acest legământ. Din nou poporul a răspuns într-un glas: „Vom face și vom asculta tot ce a zis Domnul”. (Exod 24, 7.) „După ce a rostit înaintea întregului norod toate poruncile Legii, Moise a luat sânge ... a stropit cartea și tot norodul și a zis: «Acesta este sângele legământului, care a poruncit Dumnezeu să fie făcut cu voi»”. (Evrei 9, 19-20.) PP 312.1

Moise și „Iosua, care slujea”, au fost acum chemați să se întâlnească cu Dumnezeu. Și, pentru că ei aveau să lipsească un timp, conducătorul i-a numit pe Aaron și Hur ca, împreună cu bătrânii, să lucreze în locul lui. „Moise s-a suit pe munte, și norul a acoperit muntele. Slava Domnului s-a așezat pe muntele Sinai”. Timp de șase zile norul a acoperit muntele ca un semn special al prezenței lui Dumnezeu; cu toate acestea, n-a fost nici o descoperire a Sa și nici vreo comunicare a voii Sale. În tot acest timp, Moise a rămas în așteptare, spre a fi chemat în sala de audiență a Celui Prea Înalt. El fusese chemat, spunându-i-se: „Suie-te la Mine pe munte și rămâi acolo” și, cu toate că răbdarea și ascultarea sa au fost puse la probă, el n-a obosit așteptând și nici nu și-a părăsit postul. Acest timp de așteptare a fost pentru el un timp de pregătire, un timp de amănunțită cercetare de sine. Nici chiar acest favorizat slujitor al lui Dumnezeu nu putea să apară dintr-o dată în fața Sa și să suporte manifestarea slavei Sale. Cele șase zile trebuia să fie folosite pentru a se consacra pe sine lui Dumnezeu printr-o cercetare a inimii, meditație și rugăciune, înainte de a putea fi pregătit pentru o directă legătură cu Făcătorul Său. PP 313.1

Luni, 1 Septembrie

La vederea lui Dumnezeu

Ce experiență uimitoare le-a fost dată copiilor lui Israel în Exodul 24:9-18?

Acum trebuia să fie luate măsuri pentru deplina așezare a națiunii alese sub cârmuirea lui

Dumnezeu ca Împărat al lor. Moise a primit porunca: „Suie-te la Domnul, tu și Aaron, Nadab și Abihu, și șaptezeci de bătrâni ai lui Israel, și să vă închinați de departe, aruncându-vă cu fața la pământ. Numai Moise să se apropie de Domnul”. (Exod 24, 1-2.) În timp ce poporul se închina la poalele muntelui, acești bărbați aleși au fost chemați sus pe munte. Cei șaptezeci de bătrâni trebuia să-l ajute pe Moise la conducerea lui Israel și Dumnezeu a pus asupra lor Duhul Său și i-a onorat, arătându-le puterea și măreția Lui. „Ei au văzut pe Dumnezeul lui Israel; sub picioarele Lui era un fel de lucrare de safir străveziu, întocmai ca cerul în curăția lui”. (Versetul 10.) Ei n-au văzut Divinitatea, dar au văzut slava prezenței Sale. Mai înainte, ei nu puteau suporta o scenă ca aceasta; dar manifestarea puterii lui Dumnezeu i-a umplut de respect și i-a determinat la pocăință; ei au contemplat slava Lui, curăția și îndurarea Lui, până când au putut să se apropie mai mult de Acela care era subiectul meditației lor. PP 312.2

În ziua a șaptea, care a fost o zi de Sabat, Moise a fost chemat să intre în nor. Norul cel des s-a deschis în fața întregului Israel și slava lui Dumnezeu a țâșnit ca un foc mistuitor. „Moise a intrat în mijlocul norului și s-a suit pe munte. Moise a rămas pe munte patruzeci de zile și patruzeci de nopți”. (Versetul 18.) Cele patruzeci de zile petrecute pe munte nu cuprindeau și cele șase zile de pregătire. În timpul acestor șase zile, Iosua a fost cu Moise și împreună au mâncat mană și au băut din „pârâul care cobora din munte”. Dar Iosua n-a intrat cu Moise în nor. El a rămas afară și a mâncat și a băut mai departe, în timp ce aștepta întoarcerea lui Moise; dar Moise a postit în tot timpul acestor patruzeci de zile. PP 313.2

În timpul rămânerii sale pe munte, Moise a primit instrucțiuni pentru construirea sanctuarului, în care avea să se manifeste în mod deosebit prezența divină. „Să-mi facă un locaș sfânt și Eu voi locui în mijlocul lor” (Exod 25, 8), a fost porunca lui Dumnezeu. Pentru a treia oară s-a amintit de păzirea Sabatului. „Acesta va fi între Mine și copiii lui Israel un semn veșnic”, a declarat Domnul, „căci acesta va fi un semn după care se va cunoaște că Eu sunt Domnul, care vă sfințesc. Să țineți Sabatul, căci el va fi pentru voi ceva sfânt ... cine va face vreo lucrare în ziua aceasta va fi nimicit din mijlocul poporului său”. (Exod 31, 17.13.14.) PP 313.3

Se dăduseră îndrumări pentru ca de îndată să se ridice un cort, pentru a fi pus în slujba lui Dumnezeu; și acum poporul putea trage concluzia că, întrucât scopul avut în vedere era slava lui Dumnezeu și întrucât marea lor nevoie era aceea a unui loc de închinare, ar fi fost îndreptățiți să lucreze la construcția aceasta în ziua Sabatului. Pentru a-i feri de o asemenea greșeală, le-a fost dată avertizarea. Nici chiar sfințenia și urgența acelei lucrări speciale pentru Dumnezeu nu trebuia să-i facă să calce ziua Lui cea sfântă de odihnă. PP 314.1

Marți, 2 Septembrie

Puterea de a asculta

Analizează Ezechiel 36:26-28. Cum ajungem să dăm dovadă de ascultare?

Nimeni dintre cei vii nu poate fi curățit de toate semnele păcatului în timp ce este încă între neamuri. Întâi trebuie să fie separați dintre ipocriți și neamuri, apoi aduși în țara lor, pentru a fi stropiți cu apă curată, curățați de toată murdăria și de toți idolii lor, când ajung în țara lor, nu înainte. Acolo li se va da o inimă nouă și un duh nou. Astfel Domnul îi va face să umble în legile Lui și să păstreze poruncile Lui pentru totdeauna. Astfel ei se vor întoarce și vor locui în țara părinților lor, Palestina și vor fi poporul lui Dumnezeu pentru veșnicie. Aceste lucruri sunt pre-milenare.

Să examinăm acum curățirea potrivit profeților Ioel, Maleahi și Ieremia:

Ioel 3:21: „Le voi răzbuna [curăța - KJV] sângele pe care nu l-am răzbunat [curățat - KJV] încă, dar Domnul va locui în Sion”.

Maleahi 3:1-3: „Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea. Şi deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutaţi: Solul legământului, pe care-L doriţi; iată că vine, zice Domnul oştirilor. Cine va putea să sufere însă ziua venirii Lui? Cine va rămâne în picioare când Se va arăta El? Căci El va fi ca focul topitorului, şi ca leşia nălbitorului. El va şedea, va topi şi va curăţi argintul; va curăţi pe fiii lui Levi, îi va lămuri cum se lămureşte aurul şi argintul, şi vor aduce Domnului daruri neprihănite”.

Ier. 31:31-33: „Iată, vin zile, zice Domnul, când voi face cu casa lui Israel şi cu casa lui Iuda un legământ nou. Nu ca legământul pe care l-am încheiat cu părinţii lor, în ziua când i-am apucat de mână, să-i scot din ţara Egiptului, legământ pe care l-au călcat, măcar că aveam drepturi de soţ asupra lor, zice Domnul. Ci iată legământul, pe care-l voi face cu casa lui

Israel, după zilele acelea, zice Domnul: Voi pune Legea Mea înăuntrul lor, o voi scrie în inima lor; şi Eu voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul Meu”.

Vechiul legământ a fost ca ei să păzească poruncile în timp ce erau scrise nu pe inimă, ci pe table de piatră, împotriva voinței inimii de piatră. Dar noul legământ îi va curăța de inimile de piatră și va scrie poruncile pe inimile de carne.

Ier. 31:34: „Niciunul nu va mai învăţa pe aproapele sau pe fratele său, zicând: 'Cunoaşte pe Domnul!' Ci toţi Mă vor cunoaşte, de la cel mai mic până la cel mai mare, zice Domnul; căci le voi ierta nelegiuirea, şi nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatul lor”.

Când poporul lui Dumnezeu este curățat astfel, ei îl vor cunoaște pe Domnul. Ei vor fi într-adevăr poporul Lui, națiunea Lui.

Miercuri, 3 Septembrie

În mijlocul poporului Său

Ce adevăruri cruciale, practice și teologice găsim în Exodul 25:1-9?

De aici înainte, poporul avea să fie onorat cu prezența Împăratului lor. „Eu voi locui în mijlocul copiilor lui Israel și voi fi Dumnezeul lor” și „locul acela va fi sfințit de slava Mea” (Exod 29, 45.43), a fost asigurarea dată lui Moise. Ca simbol al autorității lui Dumnezeu și ca întrupare a voinței Sale, lui Moise i-a fost dat un exemplar al Decalogului, scris cu degetul lui Dumnezeu pe două table de piatră (Deuteronom 9, 10; Exod 32, 15.16) pentru a fi păstrat cu sfințenie în sanctuar, care, după ce avea să fie făcut, trebuia să fie centrul vizibil de închinare al națiunii. PP 314.2

Dintr-un neam de robi, izraeliții fuseseră înălțați mai presus de toate popoarele pentru a fi comoara deosebită a Împăratului împăraților. Dumnezeu i-a despărțit de lume, pentru ca să le poată încredința comoara cea sfântă. El îi făcuse păstrătorii Legii Sale, și planul Său era ca prin ei să păstreze printre oameni cunoașterea de Sine. Astfel, lumina cerului avea să strălucească într-o lume cuprinsă de întuneric și o voce trebuia să fie auzită chemând toate popoarele să se întoarcă de la idolatria lor și să-I slujească viului Dumnezeu. Dacă izraeliții erau credincioși însărcinării lor, ei aveau să devină o putere în lume. Dumnezeu avea să fie scutul lor de apărare și avea să-i înalțe mai presus de toate celelalte națiuni. Lumina și adevărul Său aveau să fie descoperite prin ei, iar ei aveau să iasă în evidență sub călăuzirea Lui înțeleaptă și sfântă, ca un exemplu al superiorității slujirii lui Iehova față de orice formă de idolatrie. PP 314.3

Dumnezeu i-a poruncit lui Moise pentru Israel: „Să-Mi facă un locaș sfânt și Eu voi locui în mijlocul lor” (Exod 25, 8) și El a locuit în sanctuar, în mijlocul poporului Său. În tot timpul călătoriei lor obositoare prin pustiu, simbolul prezenței Sale a fost cu ei. Tot așa Hristos și-a așezat sălașul în mijlocul taberei noastre omenești. El și-a întins cortul alături de corturile oamenilor, ca El să poată locui între noi și să ne familiarizeze cu caracterul și viața Sa divină. „Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi plin de har și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl.” (Ioan 1, 14.) HLL 23.3

De când Isus a venit să locuiască împreună cu noi, știm că Dumnezeu cunoaște încercările noastre și are compasiune pentru noi în suferințele noastre. Fiecare fiu și fiică a lui Adam poate înțelege că divinul nostru Creator este prietenul păcătoșilor. Deoarece în fiecare învățătură despre har, în fiecare făgăduință a bucuriei, în fiecare acțiune a iubirii, în fiecare atracție divină prezentată în viața Mântuitorului pe pământ, noi vedem pe „Dumnezeu cu noi”. HLL 24.1

Joi, 4 Septembrie

Umpluți cu Duhul lui Dumnezeu

Citește Exodul 31:1-18. Ce ajutor special le-a oferit Dumnezeu pentru ca toate detaliile cortului și toate serviciile legate de acesta să fie pregătite și construite într-un mod frumos și adecvat?

„Dumnezeu are întotdeauna oameni aleși de El pentru a intra în locurile unde trebuie făcută lucrare, oameni cu care și prin care El poate lucra... Fiecărui om Domnul i-a încredințat talente—daruri care corespund nevoilor unui anumit loc...” TDG 345.2

„Domnul va da înțelegere fiecăruia care se va uni pe deplin cu lucrarea Sa. Nu suntem lăsați să ne încredem în înțelepciunea omenească. În Domnul este înțelepciune, și este privilegiul nostru să privim la El pentru sfat...” TDG 345.3

„Noi toți suntem membri ai familiei lui Dumnezeu, toți, într-o măsură mai mare sau mai mică, avem încredințate talente de la Dumnezeu, pentru folosirea cărora suntem responsabili. Fie că talentul nostru este mare sau mic, trebuie să-l folosim în slujba lui Dumnezeu, și trebuie să recunoaștem dreptul fiecăruia de a folosi darurile care i-au fost încredințate. Niciodată nu ar trebui să disprețuim cel mai mic capital fizic, intelectual sau spiritual. Unii pot lucra cu bănuți și monede de mică valoare, și prin binecuvântarea lui Dumnezeu și printr-o stăruință neobosită, acești umili lucrători pot face investiții reușite și pot aduce câștig proporțional cu capitalul care le-a fost încredințat. Nimeni nu ar trebui să privească de sus pe vreun lucrător umil, care își împlinește locul său și face o lucrare pe care cineva trebuie să o facă, oricât de mică ar părea această lucrare.” TDG 345.4

„O, cât de mult mă întristez când văd oameni care au avut mari oportunități încercând să limiteze pe cineva care, cu încurajare, ar putea să se dezvolte pentru a ocupa un loc de mare folos. Domnul folosește vase atât mari, cât și mici. Mulți, ale căror vieți sunt pline de activitate și râvnă, au nevoie de la alții de sfat și încurajare și de cuvinte de aprobare. Dumnezeu privește cu plăcere îmbunătățirea pe care o fac copiii Săi atunci când se ajută și se încurajează unii pe alții.” TDG 345.5

„Toți, fie că li s-au încredințat puține sau multe talente, trebuie să se unească într-o armonie desăvârșită. Avem nevoie de mai mult din spiritul Mântuitorului, ca să putem ajuta pe cei care au fost limitați și împiedicați. Cât de mult îi putem ajuta în eforturile lor de a se ridica nu vom ști niciodată până nu va fi descoperit la judecată. Ar trebui să avem un cuvânt de încurajare pentru toți, amintindu-ne că există o diversitate de daruri.” —Scrisoarea 260, 2 decembrie 1903, către Dr. George A. Hare, care a fost invitat să se alăture sanatoriului ce urma să fie înființat la Washington, D.C.” TDG 345.6

Vineri, 5 Septembrie

Alte gânduri

Oameni aleși au fost în mod special înzestrați de către Dumnezeu cu iscusință și înțelepciune, pentru construirea clădirii sfinte. Dumnezeu personal i-a dat lui Moise planul acelui edificiu, cu dispoziții speciale privind mărimea și forma, materialele care să fie folosite, cum și pentru fiecare piesă de mobilier pe care trebuia să o conțină. Locașul sfânt făcut de mâini omenești avea să fie „chipul adevăratului locaș de închinare”, chipul „lucrurilor care sunt în ceruri” (Evrei 9, 24.23) — o reprezentare în miniatură a Sanctuarului ceresc unde Hristos, slăvitul nostru Mare Preot, după ce și-a adus viața ca jertfă, avea să mijlocească în favoarea celui păcătos. Pe munte, Dumnezeu i-a dat lui Moise posibilitatea să vadă Sanctuarul ceresc și i-a poruncit să facă toate lucrurile după chipul ce i-a fost arătat. Toate aceste dispoziții au fost înregistrate cu grijă de Moise, care le-a transmis, la rându-i, conducătorilor poporului. PP 343.2

Pentru construirea sanctuarului erau necesare pregătiri mari și costisitoare; se cerea o mare cantitate din cel mai prețios și scump metal; cu toate acestea, Dumnezeu a acceptat numai daruri de bunăvoie. „Să-l primiți pentru Mine (darul) de la orice om care-l va da cu tragere de inimă”, a fost porunca divină repetată de Moise adunării poporului. Consacrarea deplină lui Dumnezeu și un spirit de sacrificiu au fost primele cerințe în lucrarea de pregătire a unui locaș pentru Cel Prea Înalt. PP 343.3

Tot poporul a răspuns cu tragere de inimă. „Toți cei cu tragere de inimă și bunăvoință au venit și au adus un prinos Domnului pentru lucrarea cortului întâlnirii, pentru toată slujba lui și pentru veșmintele sfinte. Au venit îndată bărbații și femeile, toți cei cu tragere de inimă și au adus belciuge de nas, inele, cercei, brățări, salbe și tot felul de lucruri de aur; fiecare a adus prinosul de aur pe care-l închinase Domnului.” PP 344.1

„Toți cei ce aveau stofe (materii) vopsite în albastru, în purpuriu, în cărămiziu, in subțire și păr de capră, piei de berbeci vopsite în roș, și piei de vițel de mare, le-au adus.” „Toți cei ce puteau aduce prin ridicare un prinos de argint și de aramă, au adus prinosul Domnului. Toți cei ce aveau lemn de salcâm, bun pentru lucrările rânduite pentru slujbă, l-au adus”. PP 344.2

„Toate femeile iscusite au tors cu mâinile lor și au adus lucrul lor, și anume: tort vopsit în albastru, în purpuriu, în cărămiziu și in subțire.” „Toate femeile cu tragere de inimă și iscusite au tors păr de capră.” „Fruntașii poporului au adus pietre de onix și alte pietre pentru efod și pieptar, mirodenii și untdelemn pentru sfeșnic, pentru untdelemnul ungerii și pentru tămâia mirositoare”. (Exod 35, 21-28.) PP 344.3

Pentru studii suplimentare nu ezitați să ne contactați:

WhatsApp: (+49)152-226-37-773, (+63)961-954-0737

contact@advancedsabbathschool.org